

Na osnovu § 63 *Finansijskog zakona za 1934/35 godinu, Ministarski savet, na predlog Ministra trgovine i industrije, propisuje ovu*

U R E D B U

o smanjenju troškova režije novčanih zavoda pod zaštitom

Čl. 1.

⁽¹⁾ Novčani zavodi, koji se koriste Uredbom o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika od 23 novembra 1934 dužni su da troškove režije kako lične tako i stvarne, snize na najmanji iznos koji još omogućava nesmetano vođenje poslova. Sniženje prinadležnosti ima se kod upravljajućih činovnika zavoda provesti najmanje u jednakom prosečnom procentu kao kod ostalih nameštenika zavoda nastojeći kod toga, da nameštenicima bude očuvan minimum egzistencije.

⁽²⁾ Ministar trgovine i industrije može odrediti pregled zavoda u cilju utvrđenja visine potrebnih režijskih troškova, te po saslušanju novčanog zavoda doneti odluku glede najvećeg iznosa tih troškova.

⁽³⁾ Odluka doneta u smislu stava 2 može se menjati po predlogu zavoda, njegovih verovnika ili po vlastitom nahođenju ministra trgovine i industrije.

⁽⁴⁾ Protiv odluke ministra trgovine i industrije iz st. 2 i 3 nema mesta tužbi Državnom savetu.

⁽⁵⁾ Članovi upravnog i nadzornog odbora novčanog zavoda solidarno odgovaraju za štetu od povreda odredaba ove odluke, u koliko ko od njih ne dokaže da za povredu nije znao niti je znati morao.

⁽⁶⁾ Naređenja prethodnih stavova vrede i za afilirana preduzeća koja su i sami novčani zavodi, a ministar trgovine i industrije može odrediti njihovu primenu i na ostala afilirana preduzeća.

— Odredbe ove Uredbe važe i za zemljoradničke kreditne zadruge i njihove saveze pod zaštitom (vidi čl. 8).

— U pogledu pregleda važi sve ono što je određeno za vršenje pregleda po Uredbi o zaštiti novčanih zavoda i po Uredbi o zaštiti z. k. zadruga (saveza). Vidi i čl. 6.

Čl. 2.

⁽¹⁾ Članovi upravnog i nadzornog odbora kao i članovi drugih biranih organa zavoda, kome je odobreno odlaganje plaćanja ili sanacija, po Uredbi o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika, za vreme trajanja odlaganja odnosno sanacija nemaju prava na tantijeme ni na druge materijalne koristi, izuzev stvarne putne troškove, dnevnice za boravak van svoga redovnog prebivališta i dnevnice za dežurnu službu u zavodu, ako su im priznate

pravilima zavoda, ali i ti izdaci podležu nadzoru ministra trgovine i industrije.

⁽²⁾ Za vreme trajanja odlaganja plaćanja ili sanacije, novčani zavod, koji se koristi Uredbom o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika, nije dužan isplaćivati nameštenicima i upravljajućim činovnicima zasebne nagrade i davati materijalne koristi, kao što su renumeracije, trinaesta plata, božićnica, bilančevina. Neisplaćene takove nagrade i koristi, nastale od dana stupanja zavoda pod zaštitu (čl. 67 Uredbe o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika) smatraju se propalima, te se ne mogu naplatiti od zavoda sudskim putem.

⁽³⁾ Ministar trgovine i industrije može odredbe prethodnih stavova protegnuti i na afilirana preduzeća zavoda.

Čl. 3.

⁽¹⁾ Novčani zavod, koji se koristi zaštitom po Uredbi o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika, može u cilju sniženja režija u smislu čl. 1 ove Uredbe otkazati pojedinačne ugovore i kolektivne ugovore u smislu Zakona o radnjama i pragmatike, utanačene sa svojim nameštenicima i upravljajućim činovnicima. Već učinjeni otkazi takovih ugovora i pragmatike važe kod zavoda koji se koriste zaštitom po Uredbi o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika, od dana, za koji je otkaz izrečen. Ali zavod je u svakom slučaju obavezan, da sa svojim nameštenicima i upravljajućim činovnicima utanači na mesto starih pojedinačnih ugovora nove pojedinačne ugovore, a na mesto starih kolektivnih ugovora ili pragmatika, nove takove ugovore ili pragmatike. U koliko u tim ugovorima ili pragmatikama nije drugačije određeno, oni će važiti od dana odobrenja sporazumno sklopljenih kolektivnih ugovora ili pragmatika po ministru trgovine i industrije. A u slučaju da sporazum nije postignut od dana donesene odluke ministra trgovine i industrije u smislu stava 3 ovoga člana, ministar trgovine i industrije može ipak u vezi člana 1 ove Uredbe obustaviti važenje pojedinih odredaba novih kolektivnih ugovora i pragmatika, dok se zavod nalazi pod zaštitom.

⁽²⁾ Kod pregovora za nove kolektivne ugovore ili pragmatike zastupaju činovništvo pojedinog zavoda po njemu iz reda toga činovništva delegirani opunomoćeni pretstavnici.

⁽³⁾ Ako se u pogledu novih ugovora ili pragmatike u smislu prednjih stavova ne postigne sporazum u roku od tri meseca od dana stupanja na snagu ove Uredbe, donosi odluku ministar trgovine i industrije. Protiv odluke ministra trgovine i industrije nema mesta tužbi Državnom savetu.

Čl. 4.

⁽¹⁾ Ako koji upravljajući činovnik ili koji nameštenik usled otkaza ugovora ne pristane na nove uslove nameštenja, službeni odnos može otkazati kako upravljajući činovnik i nameštenik tako

i sam zavod. U tom slučaju iznosi otkazni rok šest meseci, ako je ugovorom bio utanačen otkazni rok više od šest meseci ili ugovor bio sklopljen na duže vreme.

(²) Ako upravljajući činovnik ili koji nameštenik, kome su saopšteni novi uslovi nameštenja, ne izjavi pismeno u roku od osam dana da ne pristaje na te uslove, smatra se da je na njih pristao.

(³) Ugovorna otpornina kod zavoda pod zaštitom ne može iznositi više od šestomesečne plate; za davanje u naturi upravljajućem činovniku i namešteniku pripada ili vrednost u novcu ili uživanje u naturi kroz šest meseci.

(⁴) Odredbama člana 3 te stava 2 ovoga člana ne dira se u stečena prava na penziju (čl. 5).

(⁵) Iznos koji upravljajući činovnik ili koji nameštenik potražuje od zavoda na ime dužnih prinadležnosti za proteklo vreme dužan je zavod isplatiti pored otpornine.

Čl. 5.

(¹) Upravljajući činovnik novčanog zavoda, koji se koristi Uredbom o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika, ne može na ime penzije (mirovine) na teret zavoda ma na koji način mesečno primati više od 6.000 dinara, a članovi njegove porodice ne više od 4.000 dinara. Za ostale nameštenike vrede iznosi od 4.000 dinara odnosno od 3.000 dinara mesečno. Deo penzije, koju upravljajući činovnik ili nameštenik prima iz posebnog penzionog fonda za zavodske nameštenike uračunava se u iznos penzije, odmerene mu od njegovog novčanog zavoda.

(²) Naređenja stava 1 vrede kako za bivše upravljajuće činovnike i ostale nameštenike koji su u penziji, tako i za one koji budu penzionisani.

(³) Ministar trgovine i industrije može smanjenje penzije po st. 1 i 2 narediti i za afilirana preduzeća.

(⁴) Izmena prinadležnosti ili onih njihovih delova aktivnih upravljajućih činovnika i nameštenika, koji se uračunavaju u penziju, povlači za sobom i srazmernu izmenu penzija, onih upravljajućih činovnika i nameštenika, kojima je penzija obračunata na osnovu ranijih prinadležnosti. Prema tome penzija već penzionisanih upravljajućih činovnika i nameštenika ne može iznositi više nego bi ona iznosila da su u vreme njihovog penzionisanja uživali prinadležnosti, koje uživaju aktivni upravljajući činovnici i nameštenici njihovog položaja i sa istim godinama službe u istom zavodu, sa pravom na penziju.

(⁵) Protiv odluke zavoda u pogledu visine odmerene penzije, u smislu odredaba ovog člana, upravljajući činovnik i nameštenik može se žaliti samo ministru trgovine i industrije, protiv čijeg rešenja nema mesta tužbi Državnom savetu.

Čl. 6.

(¹) Za pojmove „upravljajući činovnik”, „novčani zavod” i

„afilirano preduzeće” vrede naređenja člana 61, 62, 63 Uredbe o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika.

(²) Isto tako za vršenje pregleda po članu 1 st. 2 vrede naređenja člana 7, 8, 9, 10, 11, 57, 58, 59 Uredbe o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika.

— U pogledu pregleda vidi i čl. 2 Uredbe za zaštitu z. k. zadruga i njihovih saveza.

Čl. 7.

Mere, koje su zavodi pod zaštitom primenili u smislu Uredbe o smanjenju troškova režije novčanih zavoda pod zaštitom od 22 novembra 1933 godine, imadu se saobraziti naređenjima ove Uredbe počevši od prvog dana narednog meseca iza dana njenog stupanja na snagu.

Čl. 8.

Naređenja ove Uredbe shodno će se primenjivati na zemljoradničke kreditne i druge privredne zadruge i njihove saveze, koje se koriste Uredbom o zaštiti zemljoradničkih kreditnih zadruga i njihovih saveza od 22 novembra 1933 godine.

— Ova Uredba stupila je na snagu 24. XI. 1934 i radi toga se ovde citira Uredba o zaštiti (pogrešno dodato: zemljoradničkih) kreditnih zadruga i njihovih saveza od 22. XI. 1923, a ne nova Uredba o zaštiti zemljoradničkih kreditnih zadruga i njihovih saveza od 23. XI. 1934 (objavljena u „S. N.” Br. 275-LXXII od 28. XI. 1934 i toga dana stupila na snagu). Ova odredba, dakle, počev od 28. XI. 1934 odnosi se na ovu novu Uredbu.

Čl. 9.

Ova Uredba dobija obaveznu snagu od dana*) kada se obnaruđuje u „Službenim novinama”. Istoga dana prestaju važiti svi propisi njoj protivni.

II br. 41034/K

23 novembra 1934 godine

Beograd

*) Ova Uredba je objavljena u „Službenim novinama” br. 272 — L XXI od 24 novembra 1934 godine.